

ГЛАВА IV.

Положението на Шипка слѣдъ августовскитѣ боеве.

Слѣдъ августовскитѣ боеве работитѣ на Шипка се измѣняватъ коренно: Сюлейманъ паша се отказва врѣменно отъ всички активни дѣйствия, и въ продължение на 20 дена, до 5-й септемврий, се ограничава съ строга отбрана. Турската артилерия на окръжаващитѣ височини се усилюва съ още нѣколко оръдия, въ това число нѣколко мортири. Ежедневно и двѣтѣ страни водятъ сравнително слаба канонада, която искаруаше изъ строя по десетина души отъ всѣка страна. Сюлейманъ води най енергична прѣписка по телеграфа съ военния министръ Мустафа паша, отъ когото иска и настоява на двѣ пѣща: 1) Да му се испратятъ укомплектования за баталионитѣ, а така сѣщо и нови 15—20 баталиона; и 2) Да се прѣдпише на Мехмедъ-Али и Османъ паша да пристѣпятъ къмъ по енергични дѣйствия, за да отвлекътъ силитѣ на руситѣ отъ Шипка. Той особено настояваше да се заповѣда на Османъ паша отъ Плѣвентъ да излѣзе съ цѣлата или частъ отъ армията си, и, като се упѣти за Севлиево и Габрово, да му облегчи дѣйствиата отъ тая страна. Съ това, казва той, „руския Шипченски отрядъ ще бѣде окончателно обиколень, и като не му остане други исходъ, той (руския отрядъ) ще трѣбва да капитулира“.

Къмъ края на августъ, отряда на Сюлейманъ паша биде усиленъ, и неговата численность достигаше до 30 хиляди души съ 60 оръдия, отъ които нѣколко мортири. Новитѣ подкрѣпления, обаче, състояха отъ редифи и мустахвъзи, на които Сюлейманъ не довѣряваше, и съ-